

KAMARÁD

Poznej
exotická
zvířata!

Lušti!

Vybarvuji!

Spojuji!

Hádej!

MIMONI
na Everestu

Hledej!

... začínáme písničkou

ŠNEK hudba / text - Monty

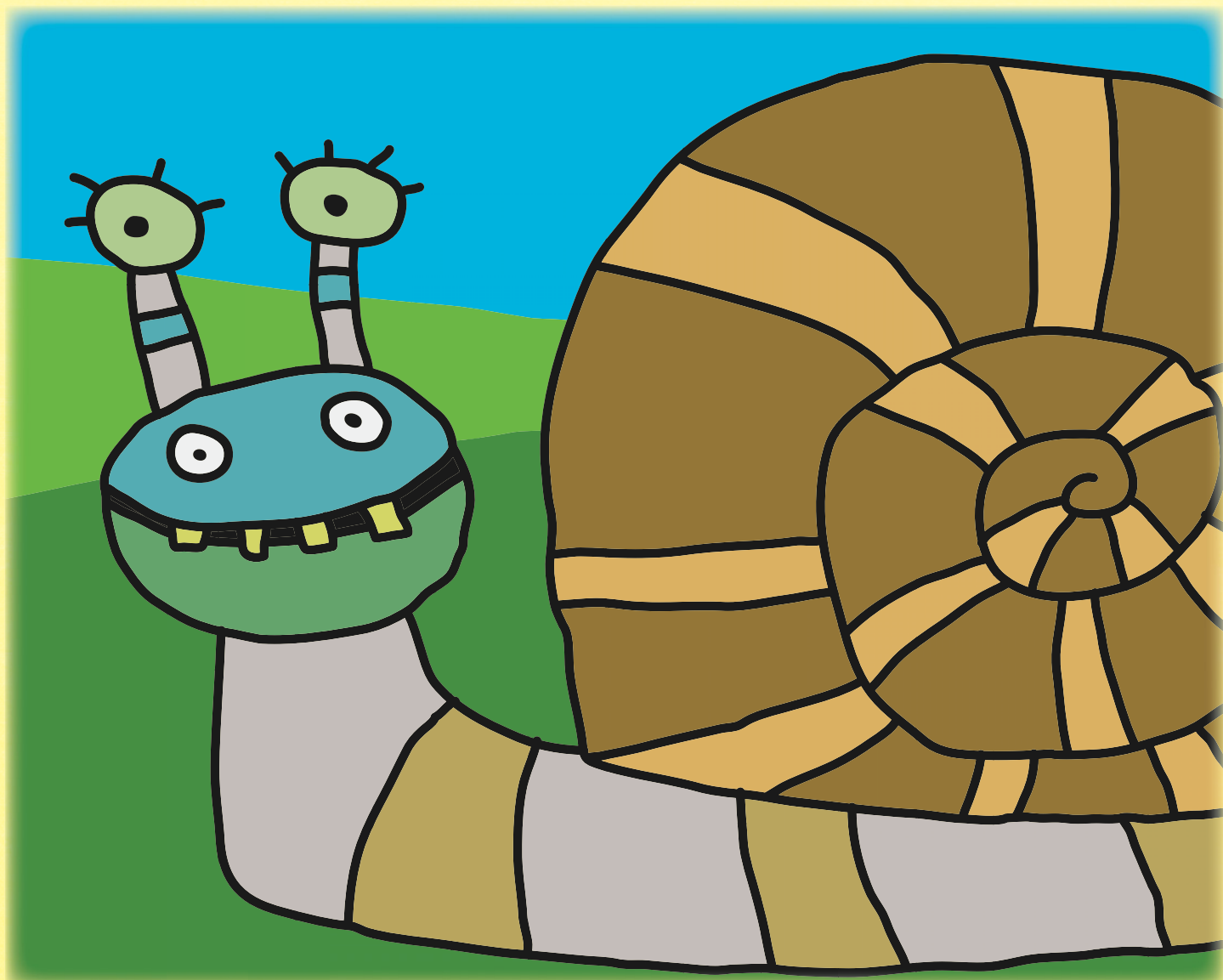
Máme doma šneka
Co nekouše a neštěká
Máme doma zvířátko
Držíme ho na krátko

Našli jsme ho v lese
Jak se u pařezu třese
Prý má v noze hroznou křeč
Vzali jsme ho domů - HEČ

Jeho příběh ten je k nevíře
Utekl gurmánovi z talíře
Na korbě kamiónu
K nám do Přibic přímo z Lyonu

Máme doma šneka
Nekouše a neštěká
Máme doma zvířátko
Držíme ho na krátko

Jednou šnek nám usnul
Za topením uschnul
Táta koupí kořátko
Doufám, že ne na krátko

Milé děti, milí rodiče,

v prvním čísle časopisu Kamarád se můžete těšit na mnoho zajímavých věcí. Podíváte se za zvířátky, dozvíte se, jaké nové dobrodružství zažili mimoni, nebo si můžete užít plno zábavy s křížovkou a sudoku. Tak popadněte tužku a jdeme na to, kamarádi!

Redakce:

E-mail: redakce@kamarad.cz

Tel: 226 789 125

Kontaktní adresa:

Malostranská 5, 110 00, Praha 1

Šéfredaktorka: Aneta Petrusová

Grafické zpracování: Dalibor Dostál

Vydává Mladá fronta a.s.
www.mf.cz

Tisk zajišťuje tiskárna Europoint a.s.

První číslo vychází 27. 4. 2016

Co tě čeká

Zvířata ze všech koutů světa

Kivi 4

Tapír 5

Křížovka 6

Spojovačka 7

Mimoni na Everestu .... 8 - 9

Omalovánky ..... 10 - 11

Sudoku 12

Rozdíly 13

Sudoku 14

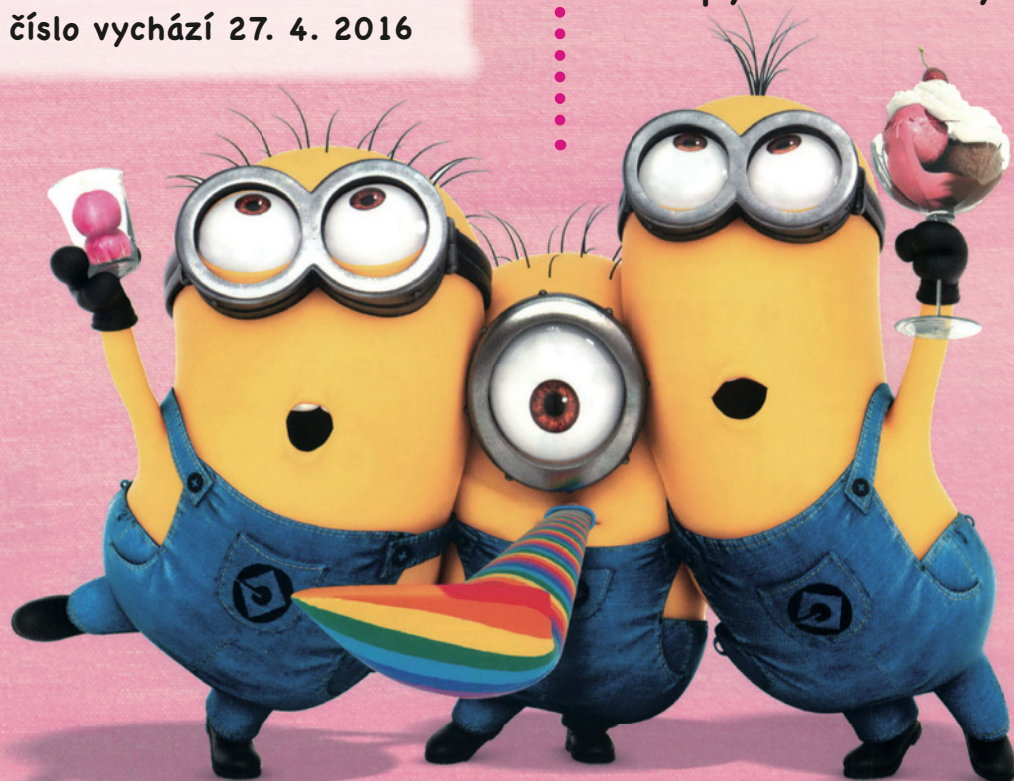
Počítáme 15

Křečkův příběh ..... 16 - 17

Obrázkové čtení 18

Řešení 19

Vtipy & hádanky 20

KIVI JIŽNÍ

Kivi sice svým vzhledem připomíná chlupaté, kyselé ovoce, které všichni známe, ale v žádném případě ovoce není. Kivi je malý nelétavý pták, který žije na Novém Zélandu, je dokonce jeho národním symbolem. Je to jediné místo na světě, kde se s ním můžeš potkat. Kivi ale patří mezi ohrožené druhy, takže je možné, že ho ve volné přírodě jen tak lehce nenajdeš. Dospělý kivi je velký asi jako naše česká slepice. Na Novém Zélandu je známo celkem 5 druhů kivi.

Kivi je na Novém Zélandu takovým pokladem, že má u silnice svoji vlastní značku.

Kivi křídla má, ale jsou malá a nevyvinutá, takže proto radši běhá. Samička naklade vajíčko, ale stará se o něj sameček. Sedí na něm téměř tři měsíce.

Kivi má světle hnědou až černou barvu. Před pěti roky se ale vylíhlo mládě, které bylo úplně bílé.

Kivi je noční tvor, loví tedy v noci. Má výborně vyvinutý čich. Jeho nozdry jsou až na konci zobáku, takže svou kořist snadno najde. A to je další věc, kterou se kivi pyšní, žádný pták takhle umístěné nozdry nemá.

Vcelku je to lenoch, dokáže spát až 20 hodin denně.

Kivi je vynikající běžec. Má velmi dobré běžecké schopnosti, které mu pomáhají při nebezpečí. Pokud nemůže utéct, tak kope kolem sebe podobně, jako to dělá klokan.

TAPÍR

Tapírů žije na světě celkem pět druhů. Většinou žijí v Asii nebo Jižní Americe.

Tapíři mají tělo jako osli. Jihoameričtí tapíři mají hnědou nebo šedou barvu. Tapíři v Asii jsou černo-bílí. Společně mají všichni to, že jejich horní pysk je protažený v malý chobůtek. Příbuzní slonů to ale nejsou. Tapíři nejraději žijí

v hustých tropických lesích. Samička rodí jedno mládě, které je pruhované podobně jako mládě divokého prasete.

Tapíři se živí hlavně listy stromů, keřů a drobnými rostlinkami. Občas si pochutnají i na nějakém plodu ovoce nebo zeleniny.

Minulý rok v květnu se dokonce mládě tapíra jihoamerického narodilo v Zoo Praha. O pět měsíců později, v říjnu, se v té samé Zoo narodilo i mládě tapíra čabrákového.

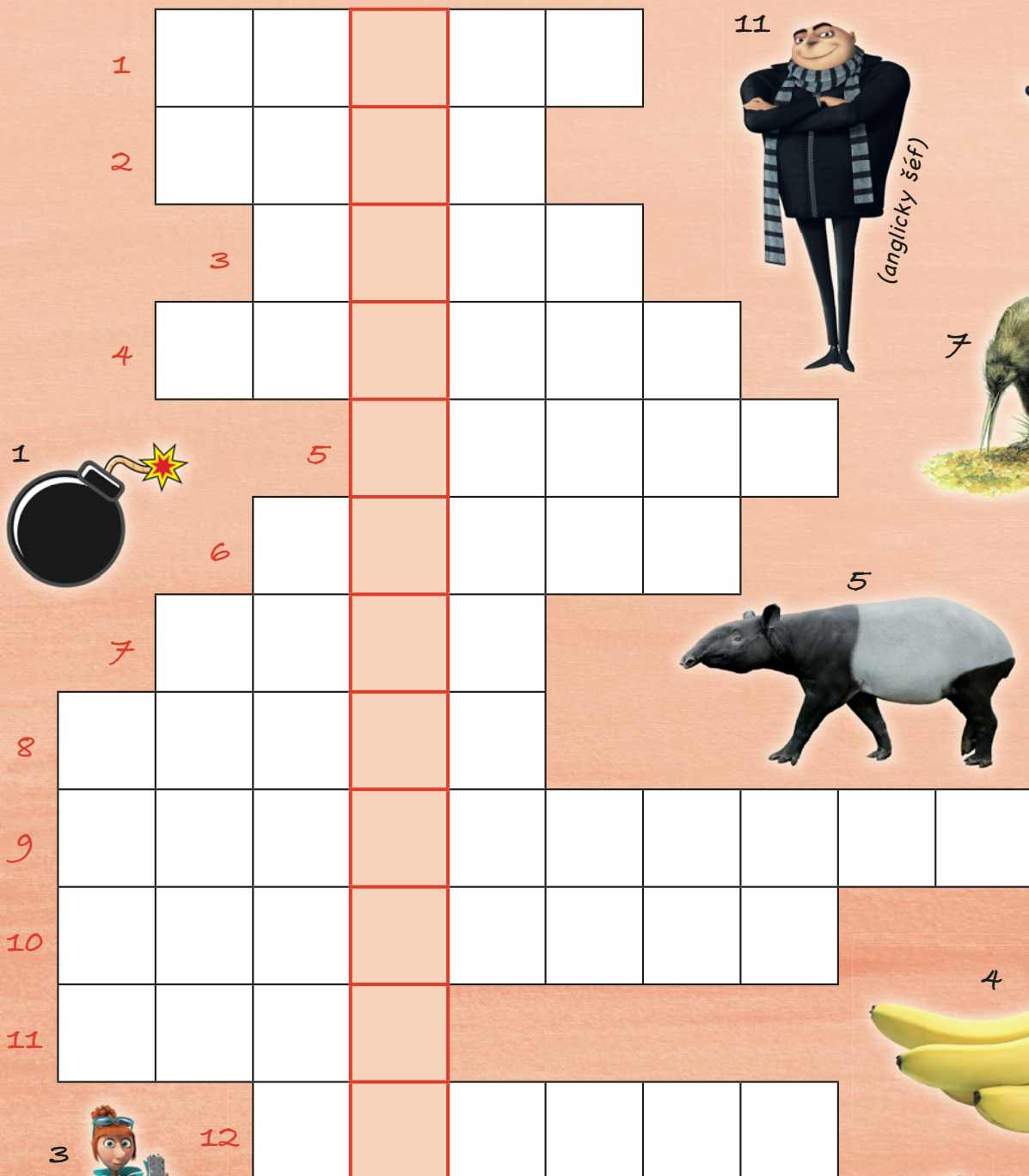
Vylušti

Pro kamarády, kteří rádi luští, tu mámě křížovku, která nám prozradí, co nového čeká naše oblíbené mimoně. Obrázky přiřaď k řádkům podle čísel a doplň vhodné slovo.

Určitě to pro tebe bude hračka, kamaráde!

A trošku ti napovím ...

Pokud se chceš dobrodružství s mimoní zúčastnit, vezmi si teplé rukavice a šálu.

(anglicky šéf)

Spoj a vybarvi

Mimoni na Everestu

Kevinovi se dnes v noci zdál moc divný sen, táhlo ho to pryč, někam rychle ven. Bob a Stuart ptali se ho, co se mu to stalo. Co se mu tak zvláštního dneska v noci zdálo?

„Kamarádi, měl jsem sen, že na horu šplhám. V mrazu, sněhu, dešti, až tu z toho smrkám.“ Bob a Stuart zírali, co jim Kevin říká, vtipné se jim zdálo, jak nahlas při tom kýchá.

Kapesník mu podali a sedli si naproti, ať vypráví dál, než se z té rýmy opotí.

Ve snu si prý mapu vzal, rozevřel ji, zavřel oči, že poslepu vybere si, to jako cíl stačí. Všichni na něj koukali, kam mu bouchne pěst, a pan nahlas všichni řekli: „Je to Everest!“.

Lámali si žluté hlavy, kde to vlastně je, najednou se ozval Carl: „Přece Himaláje!“ Tak banány sbalili, kdyby přišel hlad. „Bude to stačit?“, ptal se Stuart. A Kevin na to: „Snad.“.

Batohy hned popadli a čepice nandali, hned jak Kevin zavelel, na cestu se vydali. Šli přes husté lesy, poušť i velkoměsto, kilometrů měli v nohách už více než sto. Po dlouhých dnech putování došli k obří hoře, kterou dokola obtékalo bílých mraků moře. Mimoni křičeli přes sebe, velkou radost měli, že sem k Everestu konečně dořapali, že chce Kevin nahoru, to ale nevěděli.

Po těch týdnech chození, se jim nikam nechtělo, co je ale nahoře, to je strašně lákalo. Snědli jeden banán, nasadili kulicha a ptali se sami sebe, kam ten Kevin pospíchá.

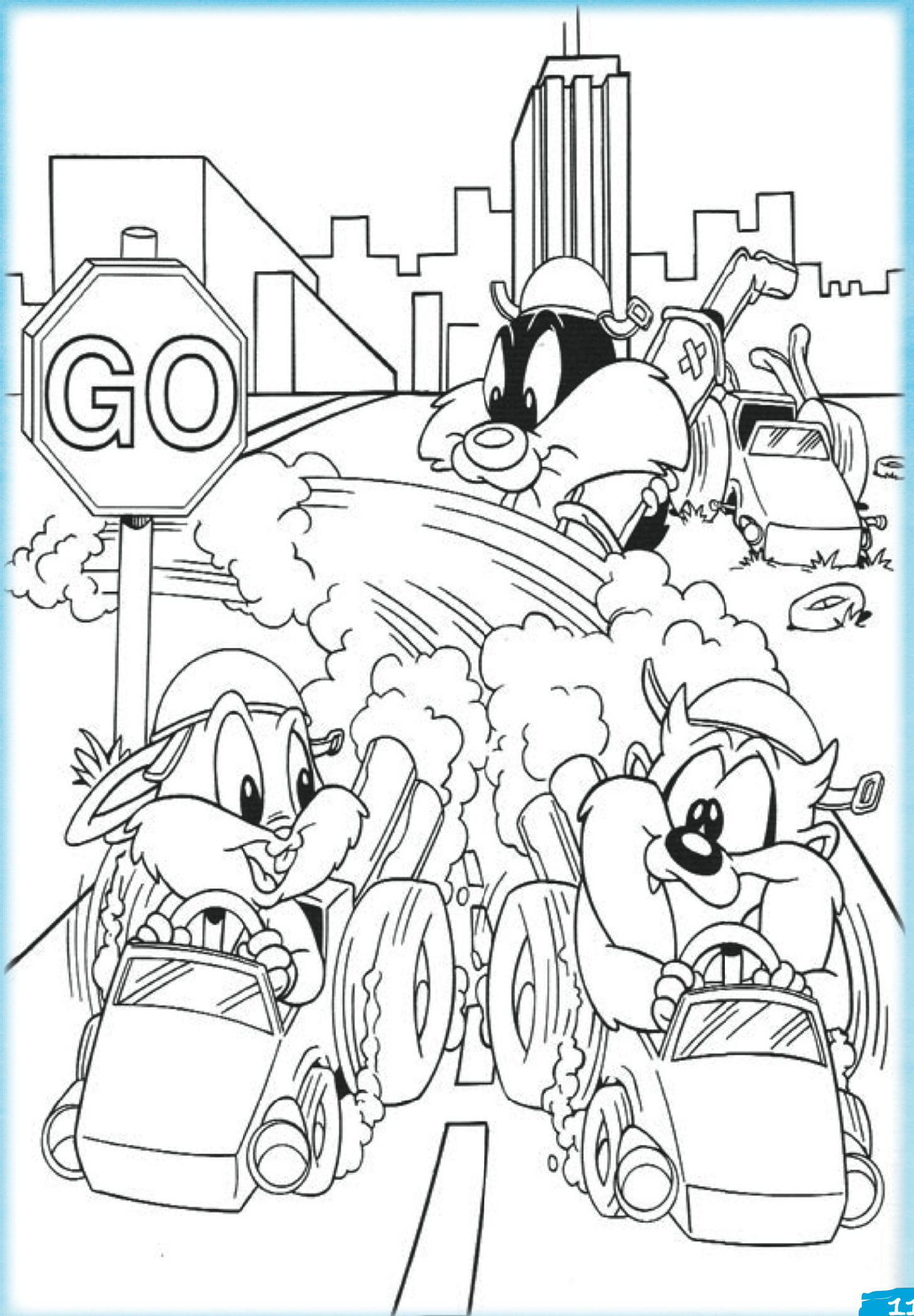
Kevin letěl jako střela, nahoře byl první, mimoni šli rychle za ním, téměř celí zmrzlí. Najednou jim došlo, kde to vlastně stojí. „Je to krása, řekl Bob, jen se trochu bojím!“ Nespěchali dolů, dali si banánovou zmrzku a domů se vypravili hnedle po rozbřesku.

Bob a Stuart koukali, co to bylo za sen a vůbec jim nedošlo, že už končí den. Zalezli zas do postýlek a šli hnedka spát, třeba se jim o výpravě bude taky zdát.

Pro chytré hlavičky

	4		2
3			4
2			
	3		1

Pojď potrénovat mozek pomocí sudoku.

Máme tu dva typy sudoku. Jedno s čísly a druhé s písmenky, pro obě ale platí stejná pravidla. Sudoku se skládá ze čtyř čtverců po čtyřech polích. V každém poli musí být právě jedno písmeno nebo číslo. V žádném sloupci nebo řadě nesmí být číslo nebo písmeno dvakrát. V každém sloupci nebo řadě tedy bude vždy jedinečná soustava čísel nebo písmenek.

Věřím, že obě sudoku lehce zvládneš! Hodně štěstí!

	C	D	
	B		A
B			C

Najdi 10 rozdílů

Nápovědu najdeš na straně 19.

Pro chytré hlavičky

Chytré hlavičky potřebují stále nějaké hlavolamy, a proto tu máme další sudoku.

Pravidla pro něj platí stejná, ač je trochu netradiční. V tomto sudoku musíš doplnit místo čísel obrázky. V každém sloupci a řadě musí být opět jedinečná sestava obrázků, takže se žádný nesmí opakovat. Pokud by se ti sudoku zdálo příliš těžké, můžeš si za každý obrázek doplnit číslo, ale pevně doufám, že si s tím hravě poradíš, kamaráde!

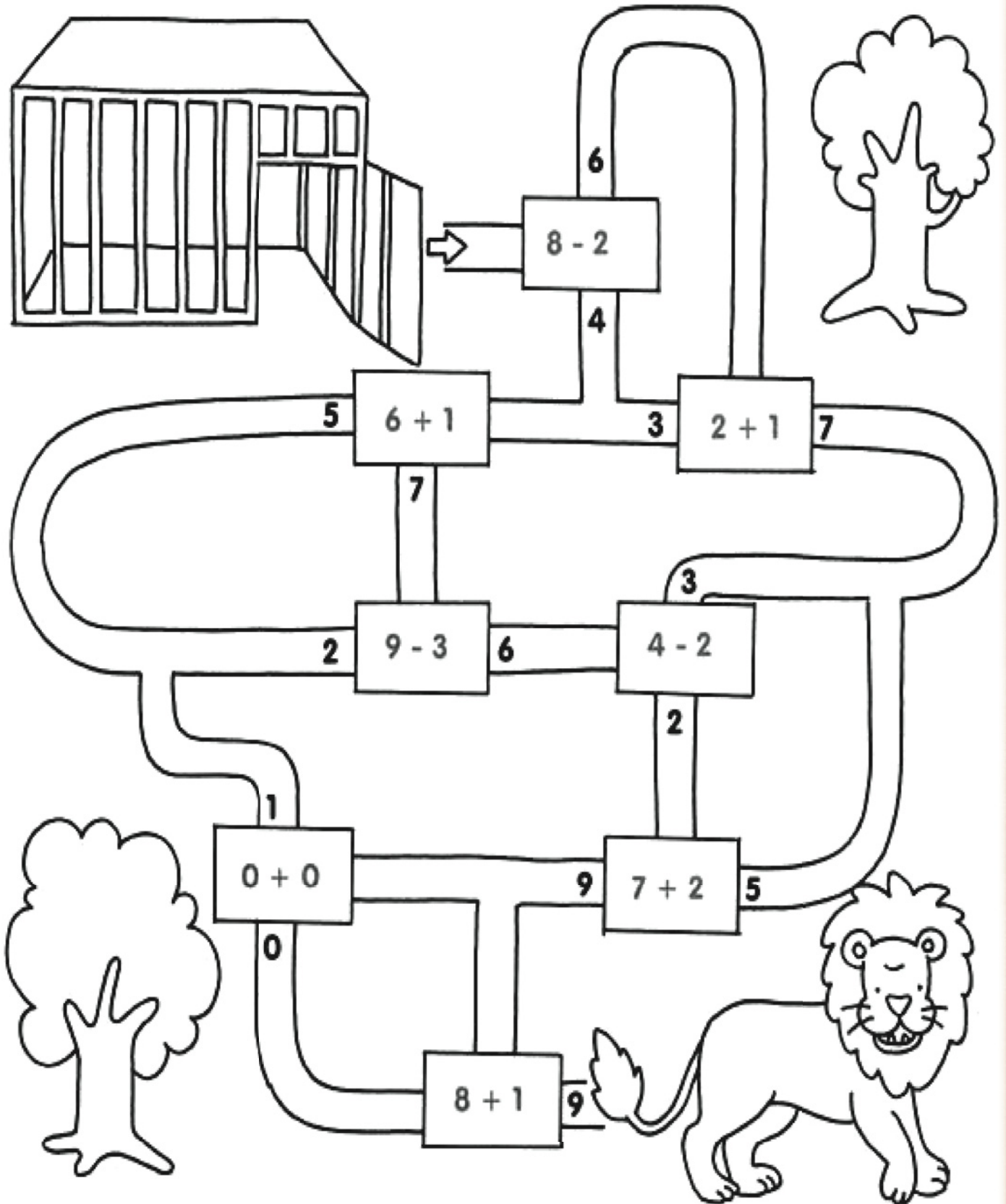
Přeji ti hodně štěstí!

Lvovi na stopě

Pomoz lvovi najít cestu z klece ...

Pomoc najdeš na straně 19.

JAK JSEM OBJEVIL LIDI

„Tohle je příběh Kukiho, našeho miláčka, kterého jsme si přivezli před šesti lety domů. Byla to taková malá roztomilá kulička chlupů. Už s námi bohužel nebydlí, ale asi stojí za to Vám říct jeho příběh.“

Tak jsem tady. Slepej a holej jako prst. Mám šest sourozenců, dva brášky a čtyři sestřičky. Taťku nám vzali, protože by nás sežral, tak se o nás stará jenom mamka. Nestěžuju si, je nás tu jako smetí, ale taťka mi tak jako tak chybí, je to taťka.

Každý den je stejný. Spím, jím, běhám, hraju si s bráškama, s holkama si moc nerozumím. Akorát nechápu, proč na nás pořád někdo kouká. Každou chvíli někdo přijde, žvatlá, pitvoří se, ťuká na nás, to nesnáším. Vůbec tomu nerozumím. Ptal jsem se mamky, ale ta taky neví, co se to děje. Nic naplat, nějak si musím zvyknout.

Jo, měl jsem pravdu, zvyknul jsem si. Už ty lidi ani nevnímám, jsou mi tři měsíce, jsem skoro dospělej. Ale počkat, co to je? Přišla nějaká paní a vzala brášku pryč. Proč ho vzala pryč? Co se to děje?

Nějak nemůžu usnout, pořád přemýšlím nad tím, co se stalo. Bráška je pryč a už ho nikdy neuvidím. Co jen budu dělat... Šel jsem se proběhnout, abych přišel na jiný myšlenky a asi jsem se tak unavil, že ani nevím, kdy jsem usnul.

Probudil jsem se až odpoledne. Dlouho jsem se tak hezky nevyspal, ale pořád jsem musel myslet na brášku. A v tom se to stalo. Přišla zase ta paní. Ale přišli s ní další dva lidi, jedna malá a jeden velkej s vousama. Co se to zase děje? Další z nás půjde pryč? Půjde. Já! Ale vždyť já nikam nechci, nechci od sourozenců a mamky. Křičím z krabičky, že nechci pryč, chci tu zůstat, ale nikdo mě neslyší. Jenom skrz malé dírky v ní vidím, jak mě odnášejí pryč. Od té paní si mě bere ta malá a odnáší mě s velkým pryč. Sedám s nimi do takový nějaký velký krabice. Najednou se ozval šílený rámus a krabice se rozjela. Že by to byli nějakí čarodějové?

Donesli si mě domů. Taky na mě pořád šišljají a koukají, ale přece jen to dělají trochu jinak, než ti, které jsem vídal předtím. Najednou mě vyndali z krabičky a šoupli do nějaké jiné, z drátků. Nejdřív jsem na ně křičel, ale pak jsem se rozkoukal a uviděl jsem, že tam mám domeček se zelenou střechou,

zelenou mám rád, kolotoč, ve kterém můžu běhat, misku s jídlem, mňam tyčinku a nádobku s vodou. Bylo to vlastně docela hezké.

Uplynulo pár měsíců. Žiju si ve svém malém ráji. Každý den mi dají něco dobrého, třeba okurku, sýr, slunečnici a tak. Ale jsem tu sám. Rád bych tu měl... Moment, co to mám na pacce? Něco mi tam roste. Co to je? Moc příjemné to není, co s tím jenom budu dělat...

Hele, oni si toho všimli taky. Zkoumají to každý den. Jsem z toho už otrávenej, nechci aby na mě teď sahali, protože když si mě vezmou k sobě, tak mě v tom zabolí. Už ani neběhám, jenom spím a doufám, že to zmizí.

Šok! Někam zase jedu. Nedali mě do té malé krabičky s dírkami, jako když jsem k nim jel, ale nechali mě v mém domečku, takže už nejsem tak nervózní. Ale pořád nevím kam jedeme... Jsme na místě. Chvíli s nimi sedím, už zase jinde, než v té velké pojízdné krabici a koukám, co se kde děje. Najednou přichází nějaká další velká. Vypadá jinak, než ta, co mě krmí. Jo, málem bych zapomněl, k těm dvěma, jak mě odvezli, přibyli ještě další dva taky malá a velkej, ale tenhle velkej nemá vousy...

Zas mě nesou někam pryč. Je to tam celý bílý i ona je bílá. Připadá mi to nějaký divný, asi se mnou bude něco dělat. Hele, hele sahá mi na packu a na to, co mi tam narostlo, něco mi s tím dělá. No počkej, tohle není příjemný. Hej, nesahej na mě! To bolí! Dost! A, moment, počkat... Už to nebolí a je to skoro pryč. Ona mi pomohla. Zmizelo to. Někáká kouzelnice?

Dala mě zase těm, co se o mě starají a odjeli jsme. Pořád mi to vrtá hlavou, jak to jen provedla, ale je fakt, že už to nebolí a není po tom ani vidu. Občas mi to ještě něčím pomatljají, nějakou modrou vodičkou, ale nebolí to. Vzpomněl jsem si na mamku. Jak se o mě starala a byla na mě hodná. Chybí mi, chybí mi i mí bráškové a ... i moje sestřičky.

A pak mi to došlo. Tohle jsou lidi! I ta velká, jak mi dala pryč tu věc na pacce, byla lidi. Mamka mi o nich jednou vyprávěla. Byla to pohádka a byla hezká. Lidi v ní nebyli zlí, starali se v ní o nás, jako ty moje lidi o mě. Vlastně mám štěstí! Jsou na mě hodní a pomáhají mi. Léčí mi mou packu. Už zas běhám, kolikrát i celou noc a vůbec nejsem unavenej. Jsem rád, že mám tyhle lidi a ne nějaký jiný. Tyhle mám rád a už na ně nikdy nezakřičím.

Obrázkové čtení

Petřík jel se svým na výlet do .

Jenže neumí řídit , tak museli

jet . To ale nevadilo, má moc

rád jízdy .

V začínali u pavilonu . Pak šli

kolem , a , až se dostali

k dětské Zoo. Na tu se těšil nejvíce,

protože si mohl zvířátka i pohladit. A nejen

to, mohl je i nakrmit. Vzal si , kterou

mu podal , a vyrazil. Nejvíce se mu líbila

malá a malí . „Dědo, to byl dneska

ale skvělý den!“, povídal , když jeli

opět domů.

ČESKY

Ahoj!
 Na Shledanou!
 Děkuji!
 Jsem hladový!
 Hoří!
 Miluji tě!
 Nesnáším tě!
 Hračka
 Co?
 Jablko
 Zmrzlina
 Pro tebe
 Banán

MIMOŇSKY

Bello!
 Poopaye!
 Tank yu!
 Me want banana!
 Bee do! Bee do! Bee do!
 Tulaliloo ti amo!
 Tatata bala tu!
 Baboi
 Po ka?
 Bable
 Gelato
 Para tu
 Banana

A	C	D	B
D	B	C	A
C	A	B	D
B	D	A	C

1	4	3	2
3	2	1	4
2	1	4	3
4	3	2	1

Křížovka: Mount Everest

Hádanky: muchomůrka, sirka, sluníčko, kos

♥	☼	○	△	□	✱
△	□	✱	☼	○	♥
☼	✱	♥	○	△	□
○	△	□	♥	✱	☼
□	○	☼	✱	♥	△
✱	♥	△	□	☼	○

Řešení úkolů

Rozdíly (zleva):
 mrak, úsměv,
 pusa, oko,
 modrý motýlek,
 vlasy, jazyk,
 čepice,
 bílý motýlek,
 zuby

Lvovi na stopě:
 6, 3, 7, 6,
 2, 9, 9

Pobavení na závěr

„Maminko, můžu si jít hrát ven?“ ptá se Pepíček maminky.
„S tou dírou v kalhotách?“
„Ne, s Kačenkou ze třetího patra.“

Děti jsou na přírodovědné procházce a pan učitel na kraji lesa uvidí ohryzaný strom a říká: „Děti, kdo myslíte, že to udělal?“
Pepíček hned rychle odpoví: „Já ne, pane profesore, to byl určitě někdo z béčka!“

Dvě krávy na louce pokojně přežvykují jetelíček a jedna povídá:
„Ty hele, slyšelas taky o té nemoci šílených krav?“
Druhá se na ni s klidem zadívá a odpoví:
„Jó, to mě nezajímá, já jsem veverka.“

Jde zajíc k hadovi a říká: „Hade, promiň, že jsem se ti smál, že nemáš nohy.“
Had: „Jóó, to je v pohodě.“
Zajíc: „Fakt jo?“
Had: „Jasně, v pohodě.“
Zajíc: „Jsi si jistej?“
Had: „JO!“
Zajíc: „Tak ruku na to.“

Hádanky

Hledíme na ni, parádnici: puntíky má na čepici.
Bílý závoj, nožka laní, pozor na tu krásnou paní!

Malý ptáček ohniváček nepije a nejí, ale svůj dům
chraň si před ním víc než před zloději.

V zimě dokonce i zebe, v létě je ho plné nebe. Na obzoru beránky,
zrána jako za večera proměňuje v červánky.

Znám jednoho ptáčka, dobrého zpěváčka.
Černý nosí fráček, žlutý má zobáček.